

“Έχω τρία παράπονα από τη ζωή: που έχασα τη γυναίκα μου, έχασα το πόδι μου(*) και ότι γέρασα”.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ANNA ΑΡΣΕΝΗ

Τα 99α γενέθλιά του γιόρτασε ο κ. Γιώργος Μανέας

Με μια άψογα διοργανωμένη οικογενειακή συγκέντρωση γιόρτασε πριν λίγες εβδομάδες ο κύριος Μανέας τα 99 του χρόνια!!! Συγγενείς και φίλοι παραβρέθηκαν για να τιμήσουν έναν αξιόλογο άνθρωπο. Έναν άνθρωπο που όλα του τα χρόνια έβαζε πάνω από όλα την οικογένεια.

Έναν άνθρωπο με μυαλό ...‘ξυράφι’ που καθημερινά διαβάζει εφημερίδες και θυμάται πράγματα με λεπτομέρειες. Έναν άνθρωπο περήφανο και γενναιοδωρο που έχει βοηθήσει πολύ κόσμο. Το 1957-1958 κέρδισε ένα λαχείο. 6.000 λίρες. Το μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων το έδωσε σε έναν κύριο που ερχόταν στο μαγαζί του και του ζητούσε πατάτες για τα παιδιά του γιατί δεν είχε να τα ταΐσει. “Πάρε αυτά τα χρήματα, να πάρεις ένα σπίτι να βάλεις τα παιδιά σου μέσα”, του είπε. Τα παιδιά από ευγνωμοσύνη του φιλούσαν τα πόδια.

Γνώρισα τον κύριο Μανέα ανήμερα στα γενέθλιά του... Ήταν συγκινημένος σε όλη τη διάρκεια της συνέντευξης και δεν έκρυψε το δάκρυ που ανέβηκε στα μάτια όταν αναφερόταν στην αγαπημένη του μητέρα και την σύζυγό του, Ειρήνη, που ‘έφυγε’ πριν 8 χρόνια. Είχε την φωτογραφία της κυρά Ειρήνης στο τραπέζι, εκεί που καθότανε, και μιλούσε για το άνθρωπο που έπαιξε τον πιο σημαντικό ρόλο στην ζωή του.

Κύριε Μανέα, μήπως θυμάστε πότε γεννηθήκατε;
Στα Κύθηρα, στις 25 Σεπτεμβρίου 1910.

Πήγατε σχολείο;
Ελάχιστα. Βοηθούσα τους γονείς μου στο κτήμα. Ο πατέρας μου είχε και μια ταβέρνα. Είχαμε δικό μας κρασί, δικό μας μεζέ. Πέθανε το 1942.

Φαντάρος ποιά χρονιά πήγατε;
Το 1930. Υπηρέτησα στο Ορειβατικό.

Πότε ήρθατε στην Αυστραλία;
Την πρώτη φορά, το 1936 με το ‘Κυρηγεία’. Εργάστηκα στην Κουίνσλάνδη σε φυτείες

ζαχαροκάλαμων. Το 1952 μου έγραψαν ότι η μητέρα μου πεθαίνει και έτσι γύρισα στην Ελλάδα. Η μάνα μου ήταν η μεγάλη μου αδυναμία. Ποτέ δεν με μάλωσε...

Έχετε άλλα αδέρφια;
Ναι. Είχα άλλα δύο α-

δέλφια. Τον Πολ και τον Τζακ. Έχουν φύγει από τη ζωή αλλά έζησαν κι αυτοί αρκετά χρόνια. Εγώ ήμουν ο μικρότερος.

αρέσει”. Έμενε στον Πειραιά. Την άλλη μέρα που έφευγε πήγα μαζί της στο βαπόρι και την ζήτησα από τους γονείς της. Όταν την αρραβώνιασα πήγα με τη μάνα μου. Ήταν η πρώτη φορά που έμπαινε η μάνα μου σε βαπόρι.

Πότε παντρευτήκατε;
Στις 11 Ιανουαρίου 1953. Παντρεύτηκα και πέρασα καλά όλα μου τα χρόνια. Την Ειρήνη μου την έχασα εδώ και 8 χρόνια. Ένα πρωί που σηκώθηκε από το κρεβάτι, έπεσε και χτύπησε το κεφάλι της... Σπάνια γυναίκα. Με έκανε ‘πλούσιο’ σαν άνθρωπο. Ήταν καλή μάνα. Τέτοιες μανάδες είναι σπάνιες. Έμαθε στα παιδιά την ελληνική γλώσσα. Κράτησε τις Ελληνικές παραδόσεις. Πέθανε λίγες μέρες πριν κλείσουμε 50 χρόνια γάμου! Έδωσε καλές βάσεις στα παιδιά. Τα πήγαινε στην παραλία του Bondi κάθε

Σαββατοκύριακο. Την Κυριακή τα πήγαινε στην εκκλησία. Πολύ καλή μάνα, καλή σύζυγος. Τα παιδιά μου ήταν ευχαριστημένα πολύ με τη μάνα τους. Ο γιος μου έβγαλε και το όνομα της. Ο μικρός του γιος λέγεται Ειρηναίος. Ο

Γυρίσατε λοιπόν στην Ελλάδα. Εκεί γνωρίσατε τη σύζυγό σας;

Ναι. Όλοι μου έλεγαν να παντρευτώ. Ένα βράδυ πήγαμε σε ένα χορό. Εκεί είδα μια κοπέλα και είπα της μάνας μου “μάνια αυτή η κοπέλα μου